

РЕШЕНИЕ

№ 5865

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в
публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **653** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез процесуалния му представител юрисконсулт Т. против заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, в частта за имот с идентификатор 68134.1386.2001 по одобрената КК, в който не е отразена сграда за енергопроизводство, представляваща енергиен обект – трансформаторен пост, с диспечерски номер 32-690. В жалбата са наведени доводи за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част и нарушение на административнопроизводствените правила. Претендира се да бъде отменена заповедта в обжалваната част, като преписката бъде върната на административния орган за извършване на отразяване в КК и КР на ТП с диспечерски № 32-690 като самостоятелен обект в имот 68134.1386.2001. Претендират се разноси. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за допустима като подадена от заинтересовано лице, доколкото дружеството твърди да е собственик на процесния обект. Обжалването е и в рамките на преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, който

започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 89 от 11.11.2011 г. Срокът е изтекъл на 12.12.2011 г., тъй като последният ден на 30 – дневният срок е бил 11.12.2011 г. – неработен ден. От представените по делото доказателства (л.69-70) се установява, че жалбата е подадена на 12.12.2011 г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със заповед № РД-16-36 от 05.09.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта (КК) и кадастрални регистри (КР) за територията на район "Н.", Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 83 от 23.09.2008 г. В т. 3 от заповедта е посочено, че в срок до 30 дни от обнародването ѝ, собствениците са длъжни да означат на свои разноски границите на поземлените имоти, находящи се на територията на района, в съответствие с актовете за собственост. С Протокол № КД-10-13-6/28.01.2010 г. е приета КК и КР за територията на район "Н.", Столична община. Със заповед № РД-18-48 от 12.10.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастръ е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „Н.", Столична община, област С.. Приетата КК и КР са обявени в ДВ бр. 89/11.11.2011 г. на основание чл. 49, ал.2 от ЗКИР.

Със заповед №ДВ-123-А от 24.04.2000г. на Председателя на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси (л. 8-10) от Националната електрическа компания се отделя [фирма]. Към тази заповед се утвърждава окончателен разделителен протокол от 31.07.2000г. (л. 16-28), в който са описани като стойност дълготрайни материални активи. Към съответните приложения има описани подстанции. Има приложен списък от дружеството, в който са описани всички сгради, сред които и процесната. Този документ няма издател, но същият изхожда от дружеството и удостоверява факта на заприходяване на сградата.

Сградата фигурира в списъка на ТП-приложение към спогодбата, чиято собственост се отделя от активите на [фирма] и се предава на [фирма] /предходното наименование на ЧЕЗРБ/, по силата на Заповед № ДВ-123-А/24.04.2000г. на председателя на ДАЕЕР. Обектът е изграден като държавна собственост и при неговата приватизация е прехвърлен в активите на енергийното предприятие по разделителен протокол, за което има и счетоводни записвания. Процесната сграда за енергопроизводство представлява енергиен обект по смисъла на §1, т. 23 от ДР на ЗЕ и е елемент от съответната разпределителна мрежа, а съгласно § 4, ал.1 ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Счетоводното записване на процесната сграда в активите на дружеството, характеристиката ѝ на енергиен обект, част от електроенергийна система със специален режим и задължителната законоустановена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието ѝ от жалбоподателя.

От приетата и неоспорена от страните СТЕ, изготвена от вещото лице А., която настоящият съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена, се установява, че описаният в АДС № 4693/29.02.2005 г. трафопост с диспечерски № 32-690, находящ се в район „Н." до [жилищен адрес] кв. 80 представлява сграда с пл. № 902 от кадастралния план на [населено място]. Установено е, че сградата е нанесена в КК с идентификатор 68134.1386.2001.4, като същата по местоположение и размери съответства на съществуващата на място постройка, като в кадастралния регистър

погрешно е записано функционалното предназначение на сградата – „за водоснабдяване и/или канализация”. От обясненията на вещото лице се установява, че в предходния кадастрален план процесната сграда е била нанесена като трафопост.

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава пета от ЗКИР/. Кадастърът, съгласно чл. 2, ал.1 от ЗКИР, е съвкупността от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред, а съгласно чл. 43, ал. 1, т. 5 вр. чл. 41, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР, кадастралната карта и кадастралният регистър за урегулираните поземлени имоти се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове и друга документация, одобрени по реда на отменените ЗЕКРБ, ЗТСУ и др., или са набрани чрез геодезически, фотометрични и други измервания и изчисления, като данните за собствениците и носителите на други вещни права се набират от източниците по ал. 2 на същия член. Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /ДВ, бр. 41/13.05.2005 г. / (Наредба № 3). Заповедите, включително процесната, издадени на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР нямат конститутивно, а само констативно действие. В тях се отразява действителността – такава, каквато е към момента на изготвянето на съответната карта.

Разпоредбата на чл. 26, ал.1 от ЗКИР постановява, че всеки поземлен имот, сграда и самостоятелен обект в сграда получават идентификатор, а в съответствие с чл. 27, т.2 от ЗКИР, основни кадастрални данни за сграда са: идентификатор; очертание на сградата, определено с геодезическите координати на определящите го точки; застроена площ; брой етажи; предназначение; адрес.

В конкретния случай от заключението на вещото лице се установява, че процесния трансформаторен пост № 32-690 е нанесен в КК като сграда с идентификатор 68134.1386.2001.4. Законосъобразността на обжалваната заповед по отношение на този имот обаче не е предмет на настоящото производство, тъй като съдът е сезиран с искане за отмяна на Заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на ИД на АГКК в частта за имот 68134.1386.2001, в който не е отразена сграда – трансформаторен пост с диспечерски № 32-690. От събраните по делото доказателства включително от заключението на приетата и неоспорена от страните СТЕ се установява, че трансформаторния пост с диспечерски номер 32-690 е нанесен в КК. За жалбоподателя е налице възможност за откриване на производство по изменение на КККР по отношение на сграда с идентификатор 68134.1386.2001.4 в съответствие с така установеното по делото.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, II отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез процесуалния му представител юрисконсулт Т. против заповед № РД-18-48/12.10.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия,

картография и кадастър /АГКК/, в частта за имот с идентификатор 68134.1386.2001, в който не е отразена сграда за енергопроизводство, представляваща енергиен обект – трансформаторен пост, с диспечерски номер 32-690.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б..

СЪДИЯ: